

מסורת הש"ס

- (א) [בכורות ז.].
(ב) [בכורות ז.].
(ג) [בכורות ז.].
(ד) [בכורות ז.].
(ה) [בכורות ז.].
(ו) [בכורות ז.].
(ז) [בכורות ז.].
(ח) [בכורות ז.].
(ט) [בכורות ז.].
(י) [בכורות ז.].

הגהות הב"ה

- (א) גמ' כל עריות שאמרו
אין לזכות הימנו גט:
(ב) רש"י ד"ה כמות בני
דיכרין וכו' דיכרין בני
דיכרין דהיון לבי מנהל:
(ג) תוס' ד"ה הני וכו'
שמה יאמרו גירשה זה:

מוסף רש"י

- הנחין לה מעשר. מעשר
ראשון שנאכל ללוים
(בכורות ז.). כמות בני
דיכרין. והני קאמר מנה
היא בחי' שניה וירשה
הם, אין גנים שיש לה מה
ומה נטילין כמות אמן
כנין דכרין כשנאכל לחלק
בנכסי אביהם אלא חולקין
בזה (בכורות ז.).

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ"א

עין משפט
גר מצוה

ל"א א ב מ"י פ"א מהלכות
מעשר הל' ב סמג עשין
קלה טו"ע ס"י שלא סעי'
סו:
ל"ח א מ"י פ"י מהל'
גירושין הלכה ט
טו"ע א"ע ס"י סמג טו
סעיף כו:

אמר רב ששת קנסא. ולא מצי לשנויי דמתניתין כרבי מאיר
דאמר (לעיל דף פה): מעשר ראשון אסור לזרים דגמר
מתרומה וה"ק מה תרומה מיתסרא לזונה אף מעשר כן דאפילו ר"מ
מודה דזונה לא מיתסרא במעשר דלא יליף מתרומה לגבי הא משום
דמה תרומה לא מיתסרה מתרומה
אלא צריכה דמיפסלה לכהונה אף
במעשר נמי לא מיתסרה במעשר
אלא צריכה דמיפסלה צה לזויה
דע"כ צריכה דפריך מניה ר' מאיר
היא דלרבנן לא אינטריך למיתני
זונה אובלת במעשר דמאיכא ס"ד
דמיפסלה אלא דא"ל נ"מ שריא
אם לא מטעם קנסא דקאמר ושמא
לרבי מאיר דוקא מיתסרה באכילת
מעשר דקנסו שמשכז כורה וזר
אסור במעשר אבל לרבנן לא שייך
לקנסה דלא גרעה מזר ומתני' ר"מ
היא אי נמי אפילו כרבנן דקנסוה
שלא ליתן מעשר לה אף על פי
שמותרת לאוכלו:

ב"ש שבן מציאתה ומעשה ידיה
דמזון הוא. דלא קניס ומשיב
קנס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה
לבעל משום דאיכא לה איבה וגם
מחוק כך אין לה מזונות ומכל
מקום קאמר לקמן מדידה לדידיה
משום דקנס נשים מעשה ידיהן
עודפות ממזונותיהן:
הני דמחיים קנים. וא"ת כיון דר'
שמעון מודה דלזריכה גט מזה
ומזה אלא חיישין שמה (ו) גירשה
זה ושם זה דבהכי תלי טעמא דלאמר
לעיל (דף פח): מהאי טעמא גופיה
א"כ לא תתייבס שמה יאמרו גירש זה
ושם זה ונמלא נשא גרושת אחיו
ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס
לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה
אנתקדשה ואחר כך צא בעלה
דמותרת לו:

ע"פ פי בית דין הוא דבעיא גיטא
ע"פ עדים לא בעיא גיטא.
וא"ת היכי מדקדק מזה דע"פ עדים
מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא
לך דאסורה אע"כ דלא צריכא גט מידי
דהוה אשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון
דאמר אדי ואדי לא צריכא גט
ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת צעד אחד
דמלא מזה ומזה ואר"י דאין ראייה
מדרכי שמעון לרבנן דלרבי שמעון
לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל
רבנן דקנסו להזריכה גט מזה ומזה
צעד אחד אם איתא דהוה קנסין
צ"ב עדים הוה צריכא גיטא ומדלא
צריכא גט שמע מניה דלא קנסוה
בשני עדים ומותרת לחזור:
רבינא

יכל עריות (א) שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה [ובעיא גט] על
פי עדים כשלא כזונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כזון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

פשיטא. זונה היא: לזויה שנסתת. וחיישין שמה נבעלה לעזבד
כוכבים: או שנבעלה בעולם זונה. כגון לעזבד כוכבים ועזבד וחלל
וכל הנך דלאמר באלמנה לכו"ג (לעיל פה). דמפסלה צהו צה כהן מתרומה
גבי לזויה לא פסלי ממעשר: כתרומה דרבנן. דאילו בתרומה דלזריכה

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריכא ליה
ובת לוי מן המעשר מי מיתסרא בזנות והתני'
(א) לזויה שנשבת או שנבעלה בעילת זנות
נותנין לה מעשר ואובלת אמר רב ששת
קנסא: בת כהן מן התרומה: אפי' בתרומה
דרבנן: ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה
יורשין כתובתה וכו': (ב) כתובה מאי עבדתה
אמר רב פפא כתובת בנין דיכרין פשיטא
מהו דתימא לדירה דעבדא איסורא קנסוה
רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל: אחיו של
זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין: אחיו
של ראשון חולצין מדאורייתא ולא מייבם
מדרבנן אחיו של שני חולצין מדרבנן ולא
מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן: ר' יוסי
אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו': אמר רב
הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו
לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה
ביאה דעיקר איסורא לא קניס וכ"ש מציאתה
ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי
ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא
הוא לא קניס אבל ביאה דאיסורא הוא קניס
ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי הני דיתבא תותיה
לא קניס וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק
קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל
ומיפק הוא דלא קניס אבל הני דיתבא תותיה
קניס רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי
בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר'
אלעזר כתובה דמדרידה לדירה לא קניס וכ"ש
מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדירה ור'
אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה
הוא דמדרידה לדירה לא קניס אבל כתובה
דמדרידה לדירה קניס ותרוייהו מודו ליה לר'
שמעון ומה הני דמחיים לא קניס ביאה
דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי
להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קניס אבל
הני דמחיים קניס: נשאת שלא ברשות וכו':
(א) אמר רב הונא אמר רב הכי הלכתא א"ל
רב נחמיה (ב) גבא גבוי למה לך אי סבירא לך
כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון
דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכו' תימא אי
אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו
בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה
קשיא א"ר ששת (א) אמינא בי גיים ושכיב רב
אמרה להא שמעתתא (ב) הלכה מכלל דפליגי
מאי הוה לה למיעבד מיאנא אנסה ועוד תניא

יכל עריות (א) שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה [ובעיא גט] על
פי עדים כשלא כזונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כזון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

יכל עריות (א) שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן כזון איש באשה [ובעיא גט] על
פי עדים כשלא כזונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כזון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא